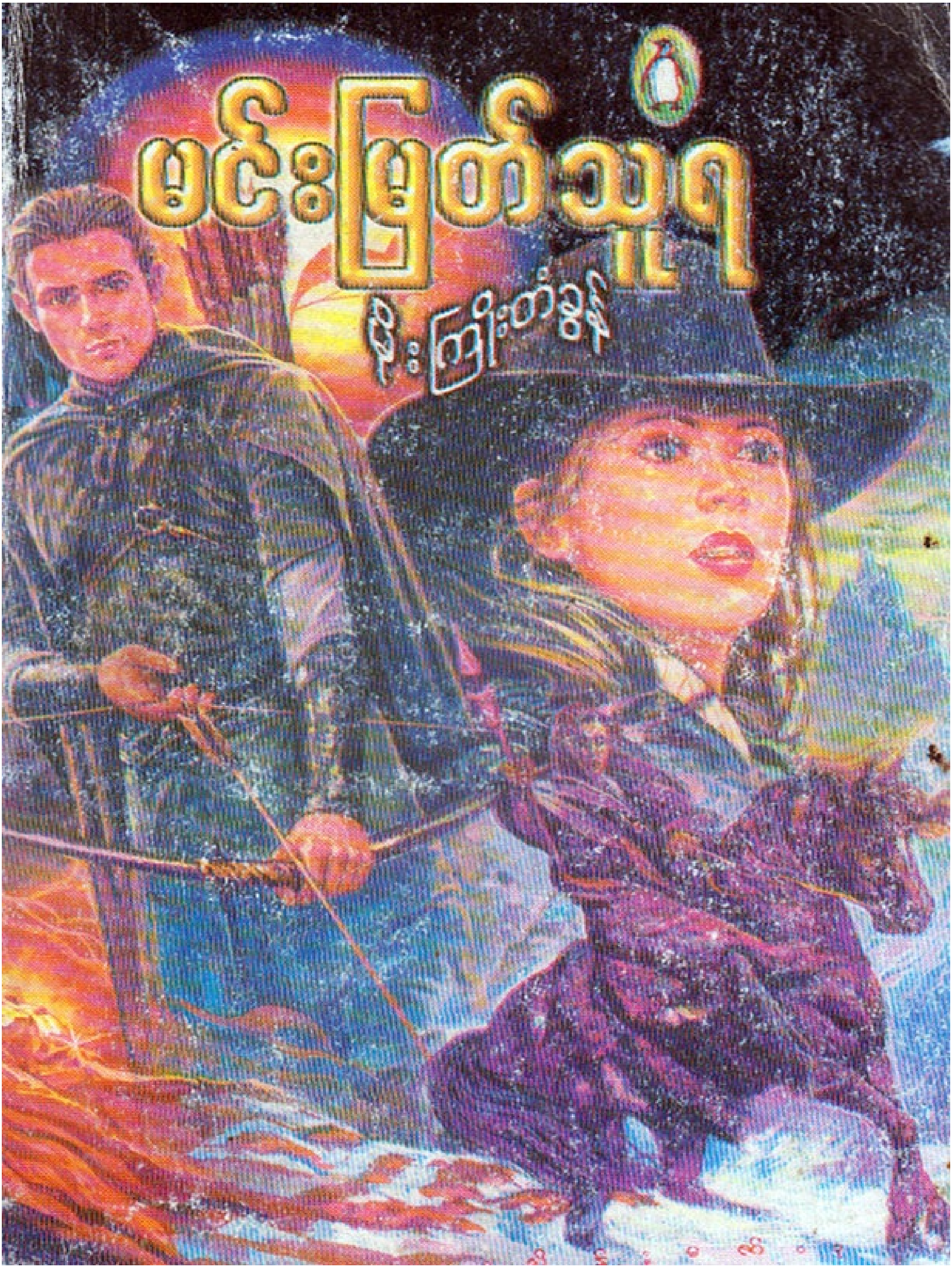
မင်းမြတ်ဆုရ
နိုး ကြိုးတံခွန်

နိဒါန်း

ဘုရားစောင်းတန်းမှာ တွေ့တုန်းက

ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ဆရာစိန်

လင်ပျောက် မယားပျောက် အထူးစပါယ်ရှယ်လစ်တဲ့

စတိုင်ကြီး တစ်ခွဲသားနဲ့

အထင်ကြီးစရာနော်.....

တစ်နေ့ သူ့အိမ်မှာ

သူ့သမီးလင်နောက်လိုက်တော့

ငိုကြီးချက်မနဲ့

ရဲစခန်းမှာ

တိုင်ချက်ဖွင့်မလို့တဲ့......

ချမ်းမြေ့သရဖီလှိုင်

အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်မရှိဘဲ

ဗိုက်ပြည့်ရုံ ထမင်းစားနေတာ

သင့်ဘဂ သံချေးတက်တာပါပဲ......

ချမ်းမြေ့သရဇီလှိုင်

ရွှေရှိတယ်

ငွေရှိတယ်

တိုက်နဲ့ကားရှိတယ်

မေတ္တာမရှိဘူး

သစ္စာမရှိဘူး

ကရုဏာမရှိဘူး

ချမ်းမြေ့သရဇီလှိုင်

ယုံကြည်မှုအနည်းဆုံးလူဟာ

ကိုးကွယ်မှု အများဆုံးလုပ်တတ်တယ်

ချမ်းမြေ့သရဇီလှိုင်

(၁)

တစ်နေ့သ၌ ဟူးကောင်းချိုင့်ဂှမ်းလွင်ပြင်အတွင်းရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာနှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိသော တောစပ်တစ်နေရာတွင် လူငယ်လေးတစ်ဦးသည် လေးတစ်လက်ကို ကိုင်တွယ်၍ ပစ်မှတ်ရှိရာသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ လေးမှ လွှတ်လိုက်သော မြားတံသည် သစ်ပင်၏ အလယ်တွင် စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ရေးထိုးထားသော နေရာ၌ စွဲဝင်လေ၏ ။

လူငယ်သည် သူ၏ မြားစွမ်းကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်ပြီး ကျည်ထောက်အတွင်း မြားတစ်လက်ကို ထုတ်၍ ဒုတိယံမိ မြားတံတစ်ချောင်းကို ပစ်လွှတ်လိုက်ပြန်၏ ။

ထိုအခါ ဒုတိယမြားတံသည် ပထမမြားတံ၏ အနီးတွင် ကပ်၍ စွဲဝင်လေ၏ ။ ထိုအခိုက်မှာပင် လူငယ်၏ အနောက်မှ ခြေသံကြားရပြီး

'ဟားဟားဟား..... မရန်နော် လက်ဖြောင့်လှချည်လား၊ ဒါလောက် လက်ဖြောင့်နေရင် တစ်နေ့ မုန်းဒူးဝါကြီးဖြစ်ပြီး ဩဇာအာဏာတွေကြီးမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်ဟေ့'

ဟူသော အသံကိုကြားရသဖြင့် လူငယ်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူ့အား သိုင်းပညာသင်ပေးသော ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီး စိုင်းလုံဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေ၏ ။ လူငယ်က လေးကို ကျောတွင် သိုင်းလွယ်လိုက်ပြီး

'ကျုပ် ဘယ်တော့မှ ဒူဝါ မလုပ်ဘူး၊ ဝါသနာလဲ မပါဘူး'

ဟု ငြင်းဆန်လိုက်လေ၏ ။ လူငယ်၏ စကားကြောင့် ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးစိုင်းလုံက ကွမ်းကို ပျစ်ခနဲထွေးလိုက်ပြီး

'ဒူဝါသားဟာ ဒူဝါမလုပ်လို့ရမလား မရန်နော်၊ မင်းအဖေက ဒူဝါမှ ရိုးရိုးဒူဝါမဟုတ်ဘူး။ ဒီနယ်မြေမှာ အင်အားအကြီးဆုံး မုန်းဒူဝါကြီးကွ၊ မုန်းဒူဝါကြီးရဲ့သားက ဒူဝါတာဝန်မယူလို့ ရမလား။ နောက်ပြီး မင်းမှာ ညီအစ်ကိုလည်း မရှိဘူး။ မင်းတစ်ယောက်တည်းရှိတယ်။ မင်းမလုပ်ရင် ဘယ်သူ လုပ်မှာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မရန်နော်သည် သက်ပြင်းချ၍ တောင်တန်းများဆီသို့ ကြည့်လိုက်ပြီး

'အစ်ကိုက မဂ္ဂျန်ရှယ်ယာဘွန်မှာ စောစောအနားရသွားပြီ၊ ကျုပ်ကတော့ အနားမရနိုင်သေး ဘူး၊ လူ့ဘဝမှာ ဆက်နေရဦးမယ်'

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေ၏ ။ ကချင်လူမျိုးတို့၏ ရိုးရာယုံကြည်မှုအရ ၎င်းတို့သေဆုံးလျှင် ဝိညာဉ် က မဂ္ဂျန်ရှယ်ယာဘွန်တောင်ကြီးသို့ အရောက်ပြန်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏ ။ ထိုအခါ ရှမ်းသိုင်းဆရာ ကြီးက ကွမ်းကိုဝါးရင်း

'မင်း အစ်ကိုမသေရင်လဲ မင်း ဒူဝါလုပ်ဖို့ ငြင်းဆန်လို့ ဘယ်ရမလဲ၊ အငယ်ဆုံးသားက ဒူဝါလုပ် ရရိုး ထုံးစံရှိတယ်လေ'

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်သည် စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်လေ၏ ။ အုပ်ချုပ်သူ ဒူဝါတို့၏ အမွေဆက်ခံမှုပုံစံမှာ အစ်ကိုကြီးများက အမွေဆက်ခံခွင့်မရဘဲ အငယ်ဆုံးသာကသာ ဒူဝါ အာဏာကို ဆက်ခံရ၏ ။

မရန်နော်က ခေါင်းကို ခါယမ်းရင်း

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ဒူဝါ မလုပ်ချင်ဘူး။ ကျုပ်က တောတောင်အနှံ့ လှည့်လည်သွားလာပြီး သားကောင်ကြီးတွေကို ပစ်ချင်တယ်။ဘယ်သူ့ရဲ့ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာမှ မနေချင်ဘူး။ လွတ်လွတ် လပ်လပ်ပဲ နေချင်တယ်။ အစဉ်အလာယူဆချက်တွေရဲ့ မွန်းကျပ်နေတဲ့ ဒူဝါဘဝကို မလိုချင်ဘူး’

ဟု ပြောလေရာ ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးက သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း

‘မင်းတို့ ကချင်တွေအားလုံးကို ဒူဝါဘဝကို ရချင်ကြတယ်။ ဒူဝါ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ချင်ကြတယ်။ ဒူဝါတွေဟာ မနောပွဲကျင်းပနိုင်တယ်။ မိုးနတ်ကို ပူဇော်နိုင်တယ်။ မဒိုင်နတ်ကိုလည်း ပူဇော်ခွင့်ရှိတယ်။ ကိုယ့်နယ်မြေမှာရှိတဲ့ အသီးအနှံတွေကိုလည်း အခွန်အကောက်အဖြစ် လက်ခံနိုင်တယ်။ နောက်ပြီး ကျေးရွာသားတွေ ပစ်ခတ်လို့ရတဲ့ အမဲပေါင်ကို ဦးဦးဖျားဖျား စားခွင့်ရှိတယ်။ ကောက်ရိတ်သိမ်းချိန် ဆိုရင် ဒူဝါတွေရဲ့ လယ်မြေကို အရင်ဆုံးရိတ်သိမ်းပေးရတယ်။ ဒါတွေဟာ ဒူဝါတွေရဲ့ အခွင့်အရေး တွေ၊ နောက်ပြီးတော့ မင်းအဖေဟာ ဒူဝါမှရိုးရိုးဒူဝါမဟုတ်ဘူး။ ဒူဝါပေါင်းများစွာကို အုပ်ချုပ်ရတဲ့ မုန်း ဒူဝါကြီးလေ။ မင်းတို့နယ်မှာ မုန်းဒူဝါကြီးလောက် တန်ခိုးကြီးတဲ့သူ ဘယ်သူရှိဦးမလဲ။ မုန်းဒူဝါကြီးကို ဒူဝါတွေအားလုံးက ကြောက်ကြရတယ်လေ။ ဒီအခွင့်အရေးကို မင်း မလိုချင်ဘူးလား’

ဟုပြောဆိုလေရာ မရန်နော်က ခေါင်းကိုခါယမ်း၍

‘လောကမှာ ကျုပ်မလိုချင်ဆုံးက ဒီအခွင့်အရေးတွေပဲ။ ကျေးရွာသားတွေ သားကောင် တစ်ကောင်ပစ်တိုင်း အကောင်းဆုံးပေါင်သားကို ကျုပ်တို့က စားခွင့်ရှိတယ်။ တကယ်တော့ အကောင်း ဆုံးပေါင်သားဟာ ကျုပ်တို့နဲ့မဆိုင်ဘူး။ ကျေးရွာသားနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။ တောင်ယာတွေ ရိတ်သိမ်းဖို့ အချိန်ရောက်ရင်လည်း ကျေးရွာသားတွေက ကျုပ်တို့တောင်ယာတွေကို အရင်ဆုံး ရိတ်ပေးတယ်။ တကယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ ကိုယ့်တောင်ယာကို ကိုယ်ရိတ်သိမ်းချင်တယ်။ အကောင်းဆုံးပေါင်သား ကိုလည်း လက်မခံသင့်ဘူး။

အကောင်းဆုံးပေါင်သားကို လိုချင်ရင် အဖေကိုယ်တိုင် အမဲလိုက်သင့် တယ်။ တစ်နှစ် တစ်နှစ်မှာ ကျေးရွာသားတွေ ဆက်သတဲ့ အသီးအနှံတွေကိုလည်း မယူသင့်ဘူး'

ဟု မကျေမနပ်ပြောဆိုလေရာ ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'မင်းရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို မုန်းဒူဝါကြီးကြားရင် မတွေးဝံ့စရာဘဲဟေ့၊ ဒူဝါတွေဟာ ကချင် လူထုရဲ့အကျိုးအတွက် ရှေ့တန်းက ပါဝင်ဆင်နွှဲနေသူတဲ့သူတွေပါ။ မနောပွဲကျင်းပနိုင်ဖို့ မဒိုင်နတ်ကို ပူဇော်နိုင်ဖို့ ဒူဝါတွေမှာပဲ အခွင့်အရေးရှိတယ်လေ။ နတ်ပူဇော်မှု မလုပ်ရင် ဘယ်လိုလုပ် လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေး အောင်မြင်နိုင်မလဲ။ ကျေးရွာသားတွေဟာ နတ်တွေကို ပူဇော်ဖို့အတွက် ဒူဝါတွေကို အားကိုးနေရတယ်ကွ။ မနောပွဲတစ်ပွဲကျင်းပဖို့ ကုန်ကျစရိတ်တွေ ဘယ်လောက်ကုန်သလဲ။ ဒီကုန်ကျ စရိတ်တွေကို ဒူဝါတွေပဲ အကုန်ခံရတယ်လေ။ ကျေးရွာမှာ ဖြစ်ပွားတဲ့ လူမှုရေးပြဿနာမျိုးစုံကို ဒူဝါတွေပဲ ဒိုင်ခံရှင်းပေးရတာ ပဲ မဟုတ်လား'

ဟု ပြောလေ၏ ။ မရန်နော်က သက်ပြင်းချ၍

'ဒါကြောင့်လဲ ဒူဝါဘဝဟာ မလွတ်လပ်တာပေါ့။ ကျုပ်ဟာ လွတ်လပ်ခြင်းကို မြတ်နိုးတယ်။ ကျေးရွာသားတွေရဲ့ ဖဝါလက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကို လက်ခံယူရင် သူတို့အမျိုးအတွက် လုပ်ကိုင်ပေးရ မှာပဲ။ တောထဲတောင်ထဲမှာ လှည့်လည်ပြီး အမဲပစ်လို့ ဘယ်ရတော့မလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏ ။ ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးက အေဂးဆီသို့ ငေးကြည့်၍

'အင်း မရန်နော်ရဲ့အယူအဆနဲ့ မုန်းဒူဝါကြီးနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့မဲ့အချိန်ကို တွေးပြီး ရင်မောတယ် ဟေ့'

ဟု ရေရွတ်ကာ ကွမ်းကို ပစ်ခနဲထွေးရင်း အေဂးက
တောင်တန်းများဆီသို့ ငေးမောကြည့်နေ ၏။

မရန်နော်ကမူ သိုင်းဆရာကြီးကို စကားမတုံ့ပြန်ဘဲ
ရွာဘက်သို့ထွက်ခဲ့လေ၏။

×××××

မရန်နော် ရွာထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရွာထဲသို့ ဝင်လာသော
လားတန်းကြီးကို မြင်ရလေ၏။

လားတန်းကြီးကို ဦးဆောင်လာသူမှာ ဒူဝါငယ်တစ်ဦးဖြစ်၏။
ထိုဒူဝါငယ်သည် ဖခင်ဖြစ်သူ မုန်း ဒူဝါကြီးအား ဖဝါလက်ဆောင်ပစ္စည်းများ
လာရောက်ဆက်သပုံရ၏။

ဖခင်ဖြစ်သူ မုန်းဒူဝါကြီး၏ လက်အောက်တွင် ဒူဝါငယ်များစွာရှိ၏။
ထိုဒူဝါငယ်များသည် ၎င်းတို့ အုပ်စိုးရ နယ်မြေများ၌ အခွန်အကောက်များကို
လက်ခံ၍ ဖခင်ကြီးအား တစ်ဖန်ပြန်လည် ဆက်သ၏။

မရန်နော်သည် ဒူဝါငယ်များ ပေးပို့သော ဖဝါများကို မမြင်လိုသဖြင့်
၎င်းတို့၏ ထိန်နုအိမ်ကြီးသို့ အလျှင်အမြန်ပြန်လာခဲ့၏။

ထိန်နုအိမ်ကြီးသည် ပေ ၃၀၀ ကျော် ရှည်လျားပြီး
အခန်းပေါင်းများစွာပါ၏။

အခန်းတိုင်းတွင် မီးလင်းဖိုတစ်လုံးရှိပြီး အိမ်၏ အမြင့်မှာ မြေပြင်မှ ၃
ပေခန့်ရှိ၏။

မရန်နော်သည် အိမ်၏ နံဘေးမှ တိတ်တဆိတ်ဝင်ပြီး သူ၏ အခန်းသို့
ကျော်တက်လိုက်၏။ အခန်းထဲရောက်သောအခါ လေးနှင့်မြားကို နံရံတွင်ချိတ်၍
အနားယူလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် မီးရှူးမီးပန်းဖောက်သံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် မရန်နော် လန့်ဖြန့်သွား၏ ။

ဖခင်သည်တရုတ်ပြည်ဘက်မှ ကုန်သည်ကြီးများ လက်ဆောင်ယူလာသော မီးရှူးမီးပန်း ဖောက်၍ ဂုဏ်ပြုခြင်းဖြစ်ဟန်တူ၏ ။

ထိုဒူဝါငယ်သည် မုန်းဒူဝါကြီးက မီးရှူးမီးပန်းဖောက်၍ ကြိုဆိုခြင်းကို သားစဉ်မြေးဆက်တိုက် ပြောစမှတ်တွင်မည်ထင်၏ ။

ခဏအကြာတွင် ခြံထဲရှိ မီးလင်းဖိုများတွင် တောင်ဆိတ်ပေါင်များကို ကင်လေတော့၏ ။

ဖခင်၏ အစေအပါးများသည် ခေါင်ရည်ထည့်ထားသော ကျည်တောက်များကိုဆွဲ၍ အလုပ်ရှုပ် နေလေ၏ ။

အစေအပါးအချို့သည် ရွာထဲသို့ ထွက်ခွာသွားကြ၏ ။

ရွာရှိ ကချင်လုပျိုဖြူတို့ ယနေ့ည အကအခုန်တို့ဖြင့် ဖြေဖျော်ကြလိမ့်မည်။

ကချင်လူမျိုးတို့၏ လူမှုရေးရာတွင် အတီးအမှုတ် အကအခုန်တို့သည် အရေးကြီးသော အခန်းမှ ပါဝင်၏ ။

ကျေးရွာရှိ လူပျိုအပျိုများ တွေ့ဆုံပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ၊ အိမ်သစ်တက်ပွဲ၊ မနောပွဲများတွင် အတီး အမှုတ် အကအခုန်တို့ မပါလျှင် ပွဲမစည်ပေ။

မရန်နော်သည် တစ်နေကုန် မြားပစ်လေ့ကျင့်နေသဖြင့် ပင်ပန်းလှသောကြောင့် ခဏမျှ မှေးစက်ရန် ကြိုးစား၏ ။ သို့သော် အိုးစည်သံနှင့် ပုလွေသံများကို ကျယ်လောင်စွာ စတင်ကြားရသော အခါ အိပ်စက်မပျော်နိုင်တော့ချေ။

ကချင်တို့၏ တူရိယာများမှာ နှစ်လုံးပူးပုလွေ၊ အိုးစည်အရှည်စား၊

တယော၊ လင်ကွင်းနှင့်၊ ကြေး မောင်းတို့ ဖြစ်၏ ။ သို့သော် နှဲနှင့်တယောမှာ ကခုန်ရာတွင် အသုံးပြုလေ့မရှိဘဲ အပျို၊ လူပျိုများ အပြန် အလှန်တေးသီချင်းဆိုသောအခါ အသုံးပြုလေ့ရှိ၏ ။

ခဏကြာလျှင် ရွာထဲတွင် ကခုန်သူများ ရောက်ရှိလာပြီး ဧည့်သည်များကို ဖြေဖျော်လေ၏ ။

တောင်ဆိတ်ကင်နံ့လည်း မွှေးပျံ့လာ၏ ။ ထိုအခိုက်မှာပင် မရန်နော်၏ အခန်းဝတွင် အစေအပါး တစ်ဦးရောက်လာပြီး

'ဒူဝါကြီးက သခင်လေးကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ သူ့ဧည့်သည်တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့တဲ့'

ဟု ပြောဆိုလေရာ မရန်နော်သည် ခေါင်းကို ခါယမ်း၍

'ငါ အိပ်နေတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ'

ဟု ပြောလေ၏ ။

အစေအပါးက မရန်နော်ကို မဝံ့မရဲကြည့်၍

'ဒူဝါကြီးက သေသေချာချာမှာလိုက်ပါတယ်၊ အိပ်နေရင်လည်း နှိုးလိုက်ပါတဲ့'

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်သည် မျက်နှာရှုံ့မဲ့၍ လှဲနေရာမှ ထရပ်လိုက်လေ၏ ။

ဖခင်သည် ၎င်းအား ဖဝါလက်ဆောင်များ ဆက်သသော ဒူဝါငယ်များအား မိမိနှင့် မိတ်ဆက် ပေး၍ မိမိ၏ အစွမ်းကို မကြာခဏ ပြခိုင်းလေ့ရှိ၏ ။

ဒူဝါငယ်များသည် မိမိ၏ အစွမ်းကို ကြည့်၍ ပေးလံသောအရပ်များတိုင် မုန်းဒူဝါကြီး၏ သား မရန်နော် မည်မျှအစွမ်းထက်ကြောင်း ချီးမွမ်းကြပေလိမ့်မည်။

ဖခင်သည် မရန်နော်ကိုမြင်သောအခါ ထိုင်ရာမှထ၍ ပခုံးကို ဖက်ကာ

'သူ့နာမည် မရန်နော်လို့ခေါ်တယ်၊ သူ့အစ်ကိုကြီး မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ မရန်နော်ဟာ ကျုပ်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားပဲ၊ မရန်နော်ဟာ သိုင်းအတတ်၊ မြားအတတ်၊ မုဆိုးအတတ်တွေမှာ အလွန် ကျွမ်းကျင်တယ်၊ ဧည့်သည်တွေကို ကျုပ်သားရဲ့အစွမ်းကို ပြမယ်'

ဟု ပြောလေရာ ဧည့်သည်များသည် မရန်နော်ကို အထင်ကြီးဟန်ဖြင့် ကြည့်ရှုလေ၏။ မရန်နော်ကမူ မုန်းဒူဝါဟူသော စကားကြောင့်ရင်ထဲတွင် လေးလံသွားလေ၏။

ဖခင်သည် မိမိအား မုန်းဒူဝါအရိုက်အရာကို မဖြစ်မနေ ခက်ဆံစေလိုသော ဆန္ဒရှိပုံရ၏။ မုန်းဒူဝါကြီးသည် တိုင်တွင်ချိတ်ထားသော လေးကိုယူ၍ မရန်နော်၏ လက်သို့ထည့်ကာ

'မရန်နော် မင်းရဲ့အစွမ်းကို ပြလိုက်ပါဦး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

မရန်နော်သည် စက်ရုပ်တစ်ရုပ်ကဲ့သို့ မိမိ၏ အစွမ်းကို လူအများကြားတွင် ပြသလိုသူ မဟုတ် ချေ။

ခြံဝင်းထဲရှိ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်ရေးထိုးထားသည့် ပစ်မှတ်တွင် မြားစိုက်ဝင်ပြီး ဝင့်ကြွားလိုသူ လည်း မဟုတ်ချေ။

သို့သော် မုန်းဒူဝါကြီး၏ ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ကျည်တောက်မှ မြားတစ်စင်းကို ဆတ်ခနဲထုတ်၍ ပစ်မှတ်ကို လှမ်းပစ်လိုက်ပြီး လေးနှင့်မြားကို ဖခင်လက်အပ်ကာ ကျောခိုင်းထွက်ခဲ့ လေ၏။

မြားသည် ပစ်မှတ်အလယ်ရှိ စက်ဝိုင်းတွင် ထုံးစံအတိုင်း စိုက်ဝင်လေ၏ ။

မရန်နော်၏ မြားပစ်ကျွမ်းကျင်ပုံကို ဧည့်သည်များ တအံ့တသြ ကြည့်ရှုကြ၏ ။ ကောင်းချီး သြဘာပေးကြ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဧည့်သည်များအတွင်းမှ တစ်ယောက် ထိုင်ရာမှထ၍

'မုန်းဒူဝါကြီးရဲ့သားဟာ မြားပစ်အလွန်ကျွမ်းကျင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြိုင်ဖက်ကင်းတယ်လို့ မဆို နိုင်သေးဘူး'

ဟုပြောလေရာ မရန်နော်သည် လှမ်းလက်စခြေလှမ်းပင် ရပ်တန့်သွားလေ၏ ။

မုန်းဒူဝါကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'ဘာဖြစ်လို့ မဆိုနိုင်တာလဲ၊ ဒီနယ်တကြောမှာ ကျုပ်သားထက် မြားပစ်ကျွမ်းတဲ့သူ ရှိလို့လား။ ကျုပ်သားကို အစွမ်းထက်တဲ့ယောကျ်ားဖြစ်အောင် ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးတွေခေါ်ပြီး သိုင်းအတတ်၊ မြား ပစ်အတတ်တွေ သင်ကြားပေးတာဗျ။ ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးတွေကိုယ်တိုင် ဒီနယ်တကြောမှာ ကျုပ်သား ထက် အစွမ်းထက်တဲ့သူမရှိဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်သားကို ပြိုင်ဖက်ကင်း မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရတာ လဲ'

ဟု ဒေါသဖြင့် မေးမြန်းလေ၏ ။ မုန်းဒူဝါကြီးကို ပြောဆိုသူမှာ ဒူဝါငယ်နှင့် လိုက်လာသော လူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်၏ ။ သူ၏ မျက်လုံးများသည် ကျဉ်းမြောင်းလွန်းပြီး ကချင်တစ်ဦးထက် တရုတ်တစ်ဦးနှင့် ပိုတူလေ၏ ။

ထိုသူက မုန်းဒူဝါကြီးကို ဦးညွတ်၍

'စိတ်မရှိပါနဲ့ မုန်းဒူဝါကြီး၊ မုန်းဒူဝါကြီးသားကို မလိုမုန်းထားပြီး ပေဖန်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ် တို့ဒေသကို ရောက်လာတဲ့ဧည့်သည် လူထူးလူဆန်းကြီးတစ်ယောက် တွေ့ဖူးပါတယ်။ ဒီလူကြီးဟာ မြေပြန့်ဒေသက မုဆိုးကြီးလို့ သိရပါတယ်။ သူဟာ မြားပစ်အတတ်မှာ အလွန်ကျွမ်းကျင်ပါတယ်'

ဟု ပြောလေရာ မုန်းဒူဝါကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'အဲဒီ မုဆိုးက ကျုပ်သားထက် ပိုကျွမ်းကျင်လို့လား'

ဟု မကျေမနပ် မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ညော့သည်ဖြစ်သူက သက်ပြင်းချ၍

'အဲဒီ လူထူးလူဆန်းကြီးက ဒူဝါကြီးရဲ့သားထက် မြားပစ်အတတ်မှာ ပိုကျွမ်းကျင်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ သူဟာ ကောင်းကင်ကို မြားတစ်စင်းပစ်လွှတ်ပြီး အဲဒီ မြားကိုမြေမှာ မကျခင် နောက်ထပ် မြားတစ်စင်းနဲ့ ထိမှန်အောင် ပစ်နိုင်ပါတယ်'

ဟု ပြောလေရာ ညော့သည်၏ စကားကြောင့် မုန်းဒူဝါကြီး သာမက မရန်နော်ပင်လျှင် အံ့ဩ သွားလေ၏။ မရန်နော်က ညော့သည်ကိုကြည့်၍

'ကောင်းကင်က မြားကို ထိမှန်အောင်ပစ်တယ် ဟုတ်ရဲ့လား'

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ညော့သည်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍

'ဟုတ်ပါတယ်။ သူဟာ မြားတစ်စင်းပစ်ပြီးနောက်တစ်ထပ်မြားတစ်စင်းကို လေထဲကိုလွှတ်ပြီး ထိမှန်အောင် ပစ်နိုင်ပါတယ်။ ပစ်တဲ့အခါမှာလဲ ဘယ်တော့မှ လွဲချော်လေ့မရှိဘူး။ အမြဲထိမှန်ပါတယ်'

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်က လူထူးလူဆန်းဆိုသူကို အလွန်စိတ်ဝင်စားသွားပြီး

'အဲဒီ လူ ဘယ်မှာလဲ၊ သူ့ကို ကျုပ်တွေ့ချင်တယ်'

ဟု မေးမြန်းလေရာ ညော့သည်ဖြစ်သူက ခေါင်းခါ၍

'သူဟာ ကျွန်တော်တို့ဒေသကို မကြာမဏရောက်လာတတ်ပါတယ်။ သူဟာ ကချင်ပြည်နယ် ကို ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရောက်နေသလဲဆိုတာ

မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တောထဲမှာ လှည့်လည်နေတာ များပါတယ်။ မုဆိုးကြီးလို့ဆိုပေမဲ့ အမဲလိုက်တာ မတွေ့ရသလောက်ပါပဲ’

ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ မရန်နော်၏ ဖခင် မုန်းဒူဝါကြီးက

‘သူ့ကို ကျုပ်တွေ့ချင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ဒေသကို ရောက်ရင်ခေါ်ပြီး စစ်ဆေးရလိမ့်မယ်၊ သူဟာ မျက်နှာဖြူတွေရဲ့ဘက်တော်သားဖြစ်နိုင်တယ်။ ငါတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို သူလျှိုတစ်ယောက်လို စုံစမ်းထောက်လှမ်းဖို့ ရောက်နေတာ ဖြစ်နိုင်တယ်’

ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ညှော့သည်က မုန်းဒူဝါကြီး၏ အမိန့်ကို နာခံသောအမူအရာဖြင့်

‘ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်ပြီး သတင်းထူးရင် ဒူဝါကြီးကို ပြောပြပါမယ်’

ဟုပြောလိုက်လေ၏။

မရန်နော်သည်မိမိအခန်းသို့ ပြန်ရောက်သည်အထိ ညှော့သည်ဖြစ်သူ ပြောပြသော လူထူးလူဆန်း မုဆိုးကြီးအကြောင်းကို ကြားယောင်နေ၏။ သူသည် သိုင်းပညာကို အလွန်ဝါသနာ ထုံ၏။

မြားပစ်ကျွမ်းကျင်ရန်လည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် မနားမနေ လေ့ကျင့်ခဲ့၏။ သို့သော် ညှော့သည် ပြောပြသော လူထူးလူဆန်းကြီးကဲ့သို့ ကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှတ်ပြီးသော မြားတစ်စင်းကို မြေပြင်မှ ထိမှန်အောင် ပစ်ခတ်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။

ဤသို့ဆိုလျှင် မုဆိုးကြီး၏ မြားပစ်သောအတတ်ပညာသည် မိမိထက် ကျွမ်းကျင်ပုံရ၏။ မုဆိုး ကြီးသည် ညှော့သည်ပြောသကဲ့သို့ ကောင်းကင်မှ မြားတစ်စင်းကို ထိမှန်အောင် ပစ်နိုင်လျှင် မိမိ၏ ဆရာရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးထက်ပင် မြားပစ်အတတ်တွင် ပိုမိုကျွမ်းကျင်ပုံရ၏။

မရန်နော် ထိုညက အိပ်စက်၍ မပျော်နိုင်ဘဲ မြားပစ်ဝိဇ္ဇာဟုဆိုနိုင်သော

မုဆိုးကြီး၏ အကြောင်း ကို စဉ်းစားနေလေ၏ ။

×××××

(၂)

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် မရန်နော် အိပ်ရာနိုးသောအခါ မြန်မာလူမျိုး ဆရာကြီး ဦးဘိုးတူ ရောက်ရှိနေလေ၏။ ဦးဘိုးတူသည် မရန်နော်ကို မြန်မာစာပေသင်ကြားစေရန် ဤအရပ်သို့ရောက်ရှိနေ ခြင်းဖြစ်၏။

မရန်နော်၏ ဖခင်မုန်းဒူဝါကြီးသည် မရန်နော်အား မုန်းဒူဝါဖြစ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးစွာ ထား၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိုယ်ခံပညာကျွမ်းကျင်စေရန် ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီးတစ်ဦးကိုငှားရမ်း၍ သင်ကြားပေး၏။

ကချင်လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ဘာသာစကားရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း အသုံးမတွင်ကျယ်သေး သောကြောင့် မြန်မာစာပေကို သင်ကြားပေးခဲ့၏။ ဆရာကြီးဦးဘိုးတူသည် မြေပြန့်ဒေသရှိ ကျောင်းဆရာဟောင်းကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။

ဦးဘိုးတူငယ်စဉ်က ကျောင်းဆရာဘဝနှင့်ပင် မြန်မာပြည်အနှံ့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့၏။ ထိုသို့ တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရင်း ချောမောလှပသော မိန်းမတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့၏။

နောက်ဆုံးတွင် ဦးဘိုးတူ၏ မိန်းမသည် ဦးဘိုးတူ ဘုရားဖူးထွက်ခိုက် မီးရထားဂါတ်ဗိုလ်တစ်ဦး နှင့် ဖောက်ပြန်ပြီး မြို့မှထွက်ပြေးသွားလေ၏။

ဦးဘိုးတူသည် မိန်းမမရှိတော့သည့်အချိန်မှစ၍ အရူးတစ်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့၏။ သူသည် မြို့ပေါ်ရှိလူ များကို ရှက်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ ကျောင်းဆရာအလုပ်မှ နုတ်ထွက်လိုက်၏။

ထို့နောက် မြန်မာပြည်အနှံ့ တေပေလေလွင့်၍ သွားလာနေခဲ့၏။ ပုဂံရှိ

ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ် ကျောင်းတွင် ကပ္ပိယလုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုဘုန်းကြီးကျောင်း၌ နေစဉ် မိန်းမများ မာယာများကြောင်း၊ မဃ ဒေဝလက်ကြီးကိုကိုးကား၍ မကြာခဏပြောဆိုသောကြောင့် ထိုကျောင်းရှိ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးနှင့် စကားများရန်ဖြစ်ကာ ကျောင်းမှထွက်ခဲ့ရ၏။

ထို့နောက် ဦးဘိုးတူသည် ကျောက်စိမ်းတူးမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ထွက်လာခဲ့ သော်လည်း ပင်ပန်းဆင်းရဲသောဒဏ်ကြောင့် မုန်းဒူဝါကြီးထံတွင် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင် ခဲ့၏။

ဦးဘိုးတူသည် မိန်းမမုန်းသမားကြီးဖြစ်သော်လည်း စာအသင်အပြကောင်းလှ၏။

မရန်နော်ကို မြန်မာစာပေသင်ကြားရင်း ငါးရာ့ငါးဆယ်နိပါတ်တော်ကဲ့သို့ ဇာတ်တော်ကြီးများကို ဗဟုသုတဖြစ်စေရန် ပြောပြပေးခဲ့၏။ မြန်မာရာဇဝင်အကျဉ်းကိုလည်း သင်ကြားပေးခဲ့၏။ မရန်နော် သည် မြေပြန့်ဒေသရှိ လူများအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ဦးဘိုးတူထံတွင် မကြာခဏ မေးခွန်းများ ထုတ်လေ့ရှိ၏။

သူသည် တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်တွင် မြေပြန့်ဒေသသို့ ရောက်အောင်သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား ၏။

မရန်နော်သည် ဦးဘိုးတူထံတွင် ပညာသင်ကြားပြီးနောက် ကိုယ်ခံပညာလေ့ကျင့်ရန် တောထဲ သို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

သူသည် ရှမ်းသိုင်းဆရာကြီး သင်ကြားပေးသော သိုင်းပညာလေ့ကျင့်ခန်းများကို လေ့ကျင့်ပြီး နောက် မြားကျည်တောက်ကို လွယ်ကာ မြားပစ်လေ့ကျင့်ရာတောင်စောင်းသို့ လျှောက်ခဲ့လေ၏။

သူသည် တောင်စောင်းရှိ မြားပစ်လေ့ကျင့်ရာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်သို့ ရောက်သောအခါ လေးမြားကို အသင့်ပြင်လိုက်၏။

သူသည် ကောင်းကင်ရှိ ပစ်မှတ်ကို ချိန်ရွယ်ပြီးနောက် ဒူဝါငယ်နှင့် လိုက်ပါလာသော ဧည့်သည်လူစိမ်း၏ ပြောစကားအရ လူထူးလူဆန်းမုဆိုးကြီး၏ မြားပစ်စွမ်းရည်သည် အလွန်မြင့်မားလှ ၏ ။

ဤမျှ မြန်ဆန်တိကျသော မြားပစ်သမားသည် လူ့လောကတွင် အမှန်တကယ် ရှိမှရှိပါလေစ။

မရန်နော်သည် ဧည့်သည်လူစိမ်း၏ စကားကို ကြားယောင်ရင်း ကောင်းကင်သို့ မြားတစ်စင်း ပစ်လွှတ်ကြည့်၏ ။

ထို့နောက် ထိုမြားမြေပေါ်သို့မကျမီ ချိန်ရွယ်၍ နောက်ထပ်မြားတစ်စင်း ပစ်လွှတ်ကြည့်၏ ။

သို့သော် မြားနှစ်စင်း ထိမှန်ဖို့ ဝေးစွ။ အဝေးကြီးလွဲချော်သွားလေ၏ ။

မရန်နော်သည် သူ၏ မြားချက်များ လွဲချော်နေသဖြင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သွားပြီး မြားကိုချ၍ မြက်ခင်းပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်အိပ်၏ ။

သူသည် တိမ်တိုက်များကို ငေးကြည့်ရင်း မြားဝိဇ္ဇာလူထူးလူဆန်းကြီးအကြောင်းကို စဉ်းစား နေလေ၏ ။

မရန်နော်သည် မြားဝိဇ္ဇာတစ်ဦးဖြစ်ချင်သူဖြစ်သဖြင့် လူထူးလူဆန်းကြီးကို တွေ့ချင်နေမိ၏ ။

ထိုသူကြီးနှင့်တွေ့ဆုံပြီး ပညာယူလိုလှ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကောင်းကင်မှ ပျံသန်းလာသော သတ္တဝါကြီးကို အံ့သြလွန်းသဖြင့် မျက်လုံးကျွတ်မတတ် စူးစိုက်ကြည့်နေ၏ ။

သူ့တစ်သက်တွင် ဤမျှကြီးမားသော ငှက်သတ္တဝါမျိုးကို မမြင်ဖူးချေ။ ထိုသတ္တဝါကြီးသည် တောင်ပံခတ်ခြင်းမရှိဘဲ လေဟုန်စီးနေသဖြင့်

ပိုမိုအံ့ဩသွားလေ၏။

ထို့ကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြင့်

'ဟင် ဘယ်လို သတ္တဝါကြီးလဲ တောင်ပံခတ်တာလဲ မတွေ့ဘူး၊ ပုံပြင်ထဲမှာ ကြားဖူးတဲ့ ဧရာမ ငှက်ကြီးလား'

ဟုရေရွတ်နေလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် သတ္တဝါကြီးသည် တောင်တန်းများပေါ်မှ ပျံဝဲ၍ မရန်နော်ရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာ၏။

မရန်နော်သည် သတ္တဝါကြီးကို နီးကပ်စွာတွေ့မြင်သောအခါ သက်ရှိသတ္တဝါမဟုတ်ဘဲ ဖျင်ကြမ်းပိတ်စများဖြင့် စွန်ကဲ့သို့ပြုလုပ်ထားပြီး စွန်၏ ဘေအောက်ခြေတွင် တွဲလွဲခို၍ စီးလာသော လူ တစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။

မရန်နော်သည် စွန်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားသောအရာတွင် ခိုဆွဲ၍ လိုက်ပါလာသော လူကိုမြင်သဖြင့် အံ့ဩလွန်းသောကြောင့်

'ဟေး'

'ဟုအော်ဟစ် နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ စွန်ကြီးတွင် လေဟုန်စီး၍ လိုက်ပါလာသော လူသည် မရန်နော်ကို မြင်တွေ့သွားဟန် ဖြင့် မရန်နော်ရှိရာတောင်ကြီးဆီသို့စွန်ကို ဦးတည်ဆင်းသက်လာ၏။

စွန်သည် တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်းလာပြီး မရန်နော်ရှိရာမြက်ခင်းသို့ ဦးတည်နေကြောင်း တွေ့ရ လေ၏။ စွန်ပျံကြီးသည် မြက်ခင်းပြင်သို့ ဆင်းသက်လိုက်လေ၏။

စွန်ပျံကြီးပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသောသူသည် မြေပြင်သို့ စွန်ပျံကျရောက်သောအရှိန်ကို ထိန်း၍ ရပ်တန့်လိုက်၏။ မရန်နော်သည် ထိုအခါမှပင် စွန်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာသူကို ကြည့်လိုက်ရာ အသက် ၅၀ ဝန်းကျင်

လူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေလေ၏။

ထိုလူကြီး၏ မျက်နှာတွင် မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးပြိုင်းမွေးများရှိပြီး အလွန်သန်မာထွားကြိုင်းပုံရ၏။

လူကြီးက သူ့အား တအံ့တသြကြည့်ရှုနေသော မရန်နော်ကိုကြည့်၍ ရယ်မောကာ…

'ဟဲ ဟဲ ငါ့ကိုကြည့်ပြီး ကောင်းကင်ပေါ်ကကျလာတဲ့ နတ်သားအောက်မေ့နေလား။ နတ်သား မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ လူ လူအစစ်ပါ'

ဟု ပြောဆိုလေရာ မရန်နော်က ထိုလူကြီးကို ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့်ကြည့်၍

'ခင်ဗျားလေထဲကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပျံတက်တာလဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က ဧရာမငှက်ကြီးအောက် မေ့လို့ ကြည့်နေတာဗျ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ လူကြီးက တဟားဟားရယ်မော၍

'ဟားဟားဟား ငါ့ကို ငှက်ကြီးအောက်မေ့လို့ မြားနဲ့ပစ်မလို့ ကြံရွယ်သေးတယ်ပေါ့၊ ငါ ကံကောင်းလို့ မြားစာမမိတာနဲ့တူတယ်၊ ငါ့ရဲ့စွန်ကြီးက လေထဲမှာ ပြဿနာနည်းနည်းပေါ်လို့ မြေပေါ်ကို ကမန်းကတန်းဆင်းဖို့ ကြံရွယ်နေတာကွ၊ ငါ့ကို မင်းလှမ်းအော်လိုက်တော့ မင်းရပ်နေတဲ့ နေရာက မြေပြန့်ရှိလို့ ဆင်းလို့ရမယ်ထင်ပြီး ဆင်းလိုက်တာ၊ စွန်ကြီးကို အတော်စွန့်စွန့်စားစား ဆင်းလိုက်ရတယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ လူကြီး၏ စကားကြောင့် မရန်နော်သည် စွန်ကြီးကို အနီးကပ်ကြည့်ရှုလေ၏။

ထိုအခါမှပင် စွန်ကြီး၏ ပိတ်စကို ပိုးသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားကြောင်း

တွေ့ရလေ၏။

စွန်၏ ပုံသဏ္ဌာန်မှာ သေတ္တာပုံဖြစ်ပြီး အကျယ် ရှစ်ပေ၊ အမြင့် ရှစ်ပေ၊ အနား ၁၀ ပေခန့်ရှိ၏။

စွန်၏ အောက်ခံတွင် ခြေနင်းရန် တန်းများတွင် ကြိုးစာများကို ခွဲ၍ ချည်နှောင်ထား၏။ မရန်နော်က စွန်ပျံကြီးကို သေချာစွာကြည့်၍

'ဒီဟာကြီးနဲ့ ကောင်းကင်ကို ဘယ်လိုလုပ် ပျံတက်သလဲ'

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ လူကြီးက ခေါင်းတဆက်ဆက်ညိတ်၍

'ဒီစွန်မျိုးကို မင်းတို့ကချင်တွေ ဘယ်မြင်ဖူးမလဲ၊ ဒါကြောင့် အထူးအဆန်းဖြစ်နေတာပေ့ါ။ တိဘက်ပြည်မှာတော့ ဒီစွန်မျိုးတွေကို ရိုးနေပြီကွ၊ ငါက တိဘက်မှာ နှစ်တွေအတော်ကြာ သွားနေဖူး တယ်။ ဒါကြောင့် စွန်ပျံစီးတဲ့အတတ်ကို ကျွမ်းကျင်ခဲ့တာကွ'

ဟု ပြောဆိုလေရာ မရန်နော်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'ခင်ဗျား ဒီစွန်ကြီးကို လေထဲပျံတက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်သလဲ'

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ လူကြီးက

'တိဘက်မှာ လေတိုက်ခတ်နှုန်းသိပ်ကောင်းတော့ တောင်စောင်းတွေပေါ်ကနေ ခုန်ချပြီး စွန်ပျံ စီးနိုင်တယ်။ လေထဲကို ရောက်တဲ့အခါ စွန်ပေါ်မှာပါတဲ့ ကြိုးတွေကို အလျော့အတင်းလုပ်ပြီး စွန်ကို လိုရာသွားလို့ရတယ်။ တိဘက်မှာ လားမားဘုန်းကြီးတွေတောင် စွန်ပျံစီးတယ်။ ငါဟာ လားမားတွေနဲ့ အတူနေခဲ့ဖူးတော့ စွန်ပျံစီးတဲ့အတတ်ကို သင်ယူခဲ့ဖူးတယ်။ မြန်မာပြည်ထဲကို ပြန်ရောက်တော့ စွန်ပျံ စီးတဲ့အကျင့်ကို အသည်းစွဲပြီး ငါ့ဘာသာ စွန်ကြီးတစ်ကောင်ကို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ခဲ့တာကွ၊ စွန်ပျံ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ စွန်ပျံမှာ တပ်ဆင်မဲ့ ပိုးစကို အပေါက်အပြဲ ရှိမရှိ သေသေချာချာ စစ်ရတယ်။ စွန်ပျံ

အောက်မှာရှိတဲ့ ဝါးခွေနဲ့ကြိုးတွေကိုလဲ စစ်ဆေးရတယ်။ ပိုးစမှာ အပေါက်ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ လေထဲကို စွန်ပျံရောက်သွားရင် အန္တရာယ်ရှိပြီမှတ်ပေတော့၊ နောက်ပြီးတော့ စွန်ပျံစီးတဲ့ အတတ်ပညာ သင်ယူရဦးမယ်'

ဟု ပြောဆိုလေရာ မရန်နော်က စွန်ပျံကြီးကို သေချာစွာကြည့်၍

'ကျုပ်တို့ဒေသမှာ စွန်ပျံစီးလို့ ရပ့ါမလား'

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ ထိုအခါ လူကြီးက သက်ပြင်းချ၍

'တိဘက်မှာတော့ စွန်ပျံကောင်းကောင်း စီးလို့ရတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တိဘက်မှာ လေတိုက်ခတ်နှုန်း သိပ်ပြင်းတယ်။ ငါတို့နိုင်ငံမှာ လေတိုက်အား မကောင်းဘူး။ ဒါကြောင့် တိဘက်လို စွန်ပျံစီးလို့ မလွယ်ဘူး။ ပိုပြီးတော့ ခက်ခဲတယ်။ အခု ငါလည်း စွန်ပျံမှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ပိုးစတွေဟာ ပေါက်ပြဲမယ့်အနေအထားကို မြင်လို့ မြေပေါ်ကို ကမန်းကတန်း ပြန်ဆင်းလာတာကွ။ ပိုးစကွဲသွားရင် အလွန် မြင့်မားတဲ့နေရာကနေ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် စွန်ပျံစီးရတာ အန္တရာယ် ကြီးတယ်လို့ ပြောတာပေ့ါ'

ဟု ပြောလေ၏ ။ မရန်နော်က လူကြီး၏ စကားကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ စွန်ပျံစီးရတာ လဲ'

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ လူကြီးက ရယ်မော၍

'ဟဲ ဟဲ..... စွန့်စားချင်လို့ပေ့ါကွာ၊ ငါ့ရဲ့အကျင့်က ငြိမ်ငြိမ်လေး အန္တရာယ်ကင်းကင်း နေထိုင်လို့ မရဘူး။ စွန့်စွန့်စားစား တစ်ခုခုလုပ်လိုက်မှ စားဝင်အိပ်ပျော်တာကွ'

ဟု ပြောလေ၏ ။

'ဒါနဲ့ နေပါဦး မင်းက တောင်စောင်းမှာ တစ်ယောက်တည်း ဘာလုပ်နေတာလဲ'

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ ထိုအခါ မရန်နော်က မြက်ခင်းပေါ်တွင် ချထားသော လေးနှင့်မြားကို ကြည့်၍

'ကျုပ်တောင်စောင်းမှာ မြားပစ်လေ့ကျင့်နေကြဗျ။ နေ့စဉ် အချိန်အားတိုင်း တောင်စောင်းက သစ်ပင်တွေမှာ မြားပစ်လေ့ကျင့်လေ့ရှိတယ်။ မြားမပစ်တဲ့အခါ သိုင်းပညာလေ့ကျင့်တယ်'

ဟု ပြောလေရာ လူကြီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍

'ကောင်းတယ်၊ ဘယ်ပညာမျိုးမဆို စုံနေအောင် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်ရတယ်။ ဒီလို လေ့ကျင့်တဲ့အခါ တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာတယ်။ နောက်တော့ ပြိုင်ဘက်ကင်းဖြစ်လာတယ်။ ကဲ.... မင်းရဲ့လေးနဲ့မြားကို ပေးပါဦး။ ပစ်ကြည့်ရအောင်'

ဟု တောင်းဆိုလေရာ မရန်နော်က သူ၏ လက်ထဲရှိ လေးနှင့်မြား ကျည်တောက်ကို လူကြီး၏ လက်သို့ ထည့်လိုက်လေ၏ ။

လူကြီးသည် မြားကို ကျည်တောက်ထဲမှထုတ်၍ ကောင်းကင်သို့ ချိန်ရွယ်၍ ပစ်လွှတ်လိုက်၏ ။

ပြီးနောက် နောက်ထပ်မြားတစ်စင်းကို ကျည်တောက်မှ လျှင်မြန်စွာထုတ်၍ ကောင်းကင်ရှိ ရာသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ ဒုတိယမြားသည် ပထမမြားကို ထိမှန်ပြီး မြားနှစ်စင်းလုံး တောင်အောက်သို့ လွင့်စင်ကျသွားလေ၏ ။

မရန်နောက်သည် ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်၍ မျက်လုံးပြူးသွားပြီး

'ဟင်....ခင်ဗျားက ကောင်းကင်ထဲက မြားကို

နောက်ထပ်မြားတစ်စင်းနဲ့ထိမှန်အောင် ပစ်နိုင် တယ်။ ဒါဆိုရင် ဒီအရပ်ကို ရောက်နေတဲ့ လူထူးလူဆန်း မုဆိုးကြီးဆိုတာ ခင်ဗျားပေါ့'

ဟု ပြောဆိုလေ၏ ။ လူကြီးက မရန်နော်၏ အံ့သြဟန်ကိုကြည့်၍ သဘောကျသော အမူအရာ ဖြင့်

'ဟဲ...ဟဲ ဟုတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဒီလို မြားပစ်ကျွမ်းကျင်အောင် ငယ်စဉ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အရှုးအမူးလေ့ကျင့်ခဲ့ရတာ ကွ၊ နည်းနည်းနောနော ကြိုးစားခဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူးနော်'

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်သည် လူကြီး၏ မျက်နှာကို စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် ကြည့်၍

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လည်း မြားပစ်ကျွမ်းကျင်အောင် နေ့စဉ်ရက်ဆက် တောင်စောင်းမှာပဲ အချိန်ကုန်ပြီး လေ့ကျင့်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် အကျွမ်းကျင်ဆုံး လူငယ်မြားပစ်သမား တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုတော့ မမီဘူး။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဟု စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းလေ၏ ။

လူကြီးက မရန်နော်၏ မျက်နှာကိုကြည့်၍ ပြုံးကာ

'တကယ်တော့ လူနှစ်ယောက်ဟာ အရူးအမူးလေ့ကျင့်တာချင်းတူပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စွမ်းရည်ချင်းမတူတာ အဓိကအချက်က စူးစိုက်မှု အားနည်းတဲ့အချက်ကြောင့်ပဲ'

ဟု ပြောဆိုလေရာ မရန်နော်က စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ရှေ့သို့တိုးပြီး

'ဘာ စူးစိုက်မှု၊ အားနည်းတယ် ဟုတ်လား။ ဘယ်လိုသဘောလဲ ကျုပ်မရှင်းဘူး'ဟု ပြောလေ၏ ။ လူကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'တကယ်တော့ ကျွမ်းကျင်မှုရှိအောင် အကြိမ်ကြိမ်

အထပ်ထပ်လေ့ကျင့်ရတယ်။ ပိုမို ကျွမ်းကျင် အောင် ကိုယ်လေ့ကျင့်တဲ့အပေါ်မှာ စူးစိုက်မှုထားရတယ်။ စူးစိုက်မှုဆိုတာ သေသေချာချာစဉ်းစား ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြောတာကွ။ ဥပမာ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ပစ်မှတ်ကို ပစ်တာနဲ့ ပျံသန်းနေတဲ့ ငှက်တစ်ကောင်ကို ပစ်တာ မတူဘူး။ ပျံသန်းနေတဲ့ငှက်ကို ပစ်ရင် ငှက်ရဲ့ပျံသန်းတဲ့အရှိန်ကို ထည့်တွက်ရတယ်။ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ပစ်မှတ်ကိုပစ်ရင်တောင် လေပြင်းတိုက်ခတ်မှု ရှိ၊ မရှိထည့်တွက်ရ တယ်။ ဒီလို စဉ်းစားဆင်ခြင်တာကို စူးစိုက်မှုလို့ ငါက ပြောတာကွ’

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်သည် လူကြီး၏ မျက်နှာကို ကြည့်၍

‘ဒါဆိုရင် လေထဲက မြားတစ်စင်းကို နောက်ထပ်မြားတစ်စင်းနဲ့ ထိအောင်ပစ်နိုင်ဖို့ လျှို့ဝှက် ချက်တစ်ခုရှိမှာပေါ့’

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ လူကြီးက ရယ်မော၍

‘ငါဟာ အဲဒီ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိရဖို့အတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်ခဲ့ရတာ ကွ၊ တကယ် တော့ မြားတစ်စင်းကို ကောင်းကင်ကို ပစ်လွှတ်ပြီး အဲဒီ မြားရဲ့အရှိန်သေမယ့်အချိန်ကို သေသေချာချာ စောင့်ရတယ်။ တကယ်တော့ ဘယ်လောက်အရှိန်အဟုန်ပြင်းတဲ့ မြားပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်နေရာရောက်ရင် အရှိန်တန့်သွားတာပဲကွ၊ ဒီလို အရှိန်တန့်တာဟာ အောက်ကို ပြန်ကျကာနီး တစ်ခဏ အချိန်လေးပဲ။ ဒီ အချိန်လေးကို မှန်းပြီး နောက်ထပ်မြားတစ်စင်းနဲ့ ထိမှန်အောင် ပစ်ရတယ်။ ဒါဆိုရင် လေထဲမှာရှိတဲ့ မြားတစ်စင်းကို နောက်ထပ်မြားတစ်စင်းနဲ့ ထိမှန်အောင် ပစ်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူးနော်။ အများကြီးလေ့ကျင့်ရဦးမယ်’

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်သည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် နားထောင်၍

‘ဟုတ်ပြီ ဒါဆိုရင် လေထဲက မြင်းတစ်စင်းကို နောက်မြားတစ်စင်းနဲ့ ကျုပ်လဲ ထိမှန်အောင် ပစ်နိုင်တော့မယ်။ အခုလို ပြောပြတာ ဂမ်းသာလိုက်တာဗျာ။

ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောရတာ ခဏလေးပေ မယ့် ပညာအများကြီးရတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ သိုင်းဆရာကြီးနဲ့ စကားပြောရတာ ပညာမရဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်နဲ့ရွာကို လိုက်ခဲ့ပါဗျာ။ ရွာမှာ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူပါဦးဗျာ'

ဟု ပြောလေရာ လူကြီးက ခေါင်းခါ၍

'ငါ့ကို ဖိတ်ခေါ်တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန်မှာ ဒူဝါသားနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ ခင်မင်ရ ပေမယ့် မုန်းဒူဝါကြီးတစ်ယောက်နဲ့ မတွေ့ချင်သေးဘူးကွ'

ဟု ပြောလေ၏ ။ မရန်နော်သည် လူကြီး၏ စကားကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်၍

'ဟင် ကျုပ်အဖေက မုန်းဒူဝါကြီးတစ်ယောက်ဆိုတာ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ လူကြီးက ရယ်မော၍

'သိတာပေါ့ကွာ၊ ဒီအချိန်မှာ မင်းဟာ တောင်ယာမလုပ်ဘဲ အေးအေးဆေးဆေး မြားပစ် လေ့ကျင့်နေကတည်းက မင်းဟာ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိတယ်ကွ၊ နောက်ပြီး တော့ မင်းရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်ဟာ ပြည့်စုံကြွယ်ဝတဲ့ လယ်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးထက် ဒူဝါတစ်ယောက်နဲ့ ပိုတူတယ် ကွ၊ အသေချာဆုံးကတော့ မင်းရဲ့လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းပုတီးပဲ၊ ကျောက်စိမ်းပုတီးဟာ မုန်းဒူဝါကြီးရဲ့ အမှတ်အသားဖြစ်တဲ့ အောက်ချင်းငှက်ကို တွေ့ရတယ်'

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်က သဘောကျဟန်ဖြင့် ရယ်မော၍

'ဟဲ ဟဲ ဒီလိုဆိုတော့လည်း ကျုပ်က ဒူဝါသားဆိုတာ လွယ်လွယ်လေး သိနိုင်သားပဲ'

ဟု ရေရွတ်လေ၏ ။ ထိုအခါ လူကြီးက ရယ်မော၍

‘ဟဲ ဟဲ ဒီထက်ပိုပြီး အနာဂတ်မှာဖြစ်မယ့် မင်းရဲ့အကြောင်းကိုပြောရင် မင်းသိပ်အံ့ဩသွား လိမ့်မယ်။ မင်းဟာ မုန်းဒူဝါကြီးရဲ့သားဖြစ်ပေမယ့် ဒူဝါအရိုက်အရာကို မဆက်ခံချင်တဲ့ ရှားရှားပါးပါး ဒူဝါလေးတစ်ယောက်ပဲ။ ဒါကြောင့် တစ်နေ့မှာ ဒူဝါမလုပ်ဘဲ ဒီအရပ်က ထွက်ပြေးလိမ့်မယ်’

ဟုပြောလေရာ မရန်နော်သည် အံ့ဩလွန်းသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားပြီး

‘ခင်ဗျားက နတ်ဆရာလား၊ အနာဂတ်အကြောင်းအရာတွေကို ကြိုသိနေတယ်’

ဟု ပြောလေရာ လူကြီးက ရယ်မော၍ ခေါင်းခါယမ်းကာ

‘နတ်ဆရာဖြစ်မှ အနာဂတ်အကြောင်းအရာတွေကို ကြိုသိရမှာလားကွာ၊ လူမှာ အသိဉာဏ် ရှိတယ်လေ။ အသိဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားရင် သိနိုင်တာပဲ။ ကဲ…. ဒါတွေ ထားလိုက်ပါဦးကွာ၊ ငါ့ရဲ့စွန်ပျံကြီး ကို ဒီနေရာမှ ပြုပြင်ချင်တယ်။ စွန်ပျံရဲ့ပိုးသားတွေ ပေါက်ပြဲကုန်လို့ ဆက်ပြီး စီးလို့ မရတော့ဘူးကွ’

ဟု ပြောရင်း စွန်ပျံရှိ အပေါက်အပြဲနေရာကို သေချာစွာ ဖာထေးလေ၏ ။ ပြီးသောအခါ စွန်ပျံကို တောင်ကြီး၏ အစွန်းရှိရာသို့ ယူဆောင်သွားပြီး

‘စွန်ပျံကြီးကို ငါပြန်ယူသွားမယ်။ ပြီးတော့မှ မင်းနဲ့ငါ ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့ကွာ၊ အဲဒီ အခါကျမှ မင်း အဖေ မုန်းဒူဝါကြီးနဲ့ တွေ့မယ်’

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထို့နောက် တောင်ကြီးပေါ်မှ စွန်ပျံကိုချ၍ လေဟုန်စီးရန် ပြင်လေ၏ ။ လူကြီးသည် စွန်ပျံအောက်ရှိ သစ်သားတန်းကို လက်ဖြင့်ထိုင်၍ မရန်နော်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး သူ၏ အိတ်ထဲမှ အသားတုံးတစ်တုံးကို ပစ်ပေးလေ၏ ။

အသားတုံးသည် မီးကင်ထားသဖြင့် မွှေးပျံ့နေ၏ ။ လူကြီးက

'နောက်တစ်ကြိမ် မင်းနဲ့ငါ ပြန်ဆုံဦးမယ်ဟေ့၊ ဒီတော့မှ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြ တာပေါ့ကွာ၊ ဟဲ... ဟဲ ဒူဝါသားဖြစ်ပြီး ဒူဝါ မလုပ်ချင်တဲ့ကောင်လေး၊ လောလောဆယ်တော့ သွားပြီ ဟေ့'

ဟု ဆိုကာ စွန်ပျံကြီးကို တောင်ပေါ်မှ တွန်းချလိုက်ရာ စွန်ပျံကြီးသည် တောင်အောက်သို့ ငိုက် ဆင်းကျသွားပြီးမှ လေထဲတွင် ဝဲပျံသွားလေ၏ ။ လေပြင်းများ တိုက်ခတ်သဖြင့် စွန်ပျံကြီးသည် တဖြည်း ဖြည်းဝေး၍ သွားလေ၏ ။

မရန်နော်သည် စွန်ပျံကြီးကို ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏ ။

ဤလူကြီးသည် သူတို့နယ်မြေတွင် စွန်ပျံကြီး တစ်စင်းကို စီး၍ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့် သွားလာနေသည် မသိချေ။

မရန်နော်သည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူ မုန်းဒူဝါကြီးနှင့် လက်အောက်ငယ်သား များသည် တစ်စုံတစ်ရာကို အရေးတကြီး ဆွေးနွေးနေလေ၏ ။ မရန်နော်သည် ၎င်းတို့စကားဝိုင်းကို နားစွင့်လိုက်၏ ။

မုန်းဒူဝါကြီးက လက်ထဲရှိ ဓားကို ဓားအိမ်ထဲသို့ သွင်းလိုက်ပြီး

'ကောင်းကင်မှာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့ရတယ်လို့ သတင်းပို့တာ သုံး၊ လေးယောက်ရှိပြီ။ ဒီငှက်ကြီးဟာ ဒဏ္ဍာရီထဲမှာ ကြားဖူးတဲ့ ဧရာမငှက်ကြီးလား'

ဟု ရေရွတ်သံကို ကြားရလေ၏ ။ မုန်းဒူဝါကြီး၏ တပည့်တစ်ဦးက

' ဒီတစ်ကြိမ် ဧရာမငှက်ကြီးကို တွေ့ရင် မြားနဲ့ပစ်ခွင်းလိုက်မယ်'

ဟု ပြောလေရာ မုန်းဒူဝါကြီးက ခေါင်းခါယမ်း၍

'ဒီ ငှက်ကြီးဟာ ကောင်းကင်မှာ ပျံဝဲတယ်လို့ ကြားတယ်။ မြေပြင်ကို ဆင်းတယ်လို့ မကြားဖူး ဘူး။ ငါတို့ နယ်သားတွေကို အန္တရာယ်မပြုသရွေ့ သူ့ကိုလဲ အန္တရာယ်မပြုပါနဲ့'

ဟု ပြောလေရာ မုန်းဒူဝါကြီးက ခေါင်းခါယမ်း၍

'ဒီငှက်ကြီးဟာ ကောင်းကင်မှာ ပျံဝဲတယ်လို့ ကြားတယ်။ မြေပြင်ကို ဆင်းတယ်လို့ မကြားဖူး ဘူး။ ငါတို့ နယ်သားတွေကို အန္တရာယ်မပြုသရွေ့ သူ့ကိုလည်း အန္တရာယ် မပြုပါနဲ့'

ဟု မှာကြားနေလေ၏ ။ ဖခင်၏ တပည့်တပန်းများသည် ထူးဆန်းသောလူကြီး၏ စွန်ပျံကြီးကို ဧရာမငှက်ကြီးဟု ယူဆသွားပုံရ၏ ။ မရန်နော်သည် ညစာစားသောက်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် သူ၏ သူငယ် ချင်းဖြစ်သူ ဘောက်ရိမ်းရောက်လာပြီး

'ရွာထဲမှာ လနတ်သမီး ပူဇော်ပွဲရှိတယ် မရန်နော်။ ငါတို့ သွားရအောင်'

ဟု ခေါ်လေ၏ ။ မရန်နော်က ခေါင်းခါယမ်း၍

'ငါ မလိုက်ချင်ဘူး ဘောက်ရိမ်း၊ ငါ ဒါမျိုးတွေ ဝါသနာမပါဘူးဆိုတာ မင်းသိရဲ့သားနဲ့'

ဟု ငြင်းဆိုလိုက်လေ၏ ။ လနတ်သမီးခေါ်ပွဲသည် အပျို၊ လူပျိုတို့တွေ့ဆုံသော ပွဲဖြစ်၏ ။

ထိုပွဲကို လသာညာများ၌ ပြုလုပ်ကြပြီး ဖိတ်ခေါ်ခြင်းခံရသော အပျို၊ လူပျိုတို့သည် မိမိတို့ နိုင်သမျှ အရက်၊ ခေါင်ရည်နှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ယူဆောင်လာရ၏ ။

လနတ်သမီး ခေါ်ပွဲကို တောင်ယာ၌ သာ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏ ။ ရွာတွင်း၌ ကျင်းပလျှင် ဆူညံသံ များကြောင့် လနတ်သမီး မလာမည်ကို စိုးသဖြင့် တောင်ယာ၌ သာ ပြုလုပ်ရ၏ ။

လနတ်သမီးခေါ်ပွဲ၌ လနတ်သမီးပင်တတ်သူ နတ်ဆရာတစ်ဦး ပါရ၏ ။

နတ်ဆရာသည် လူစုံလျှင် အရက်တစ်ခွက်ကို ကိုင်မြှောက်၍

လတ်နတ်သမီးကို ပင့်ရ၏ ။

နတ်ဆရာသည် ထိုသို့ ပင့်ရာတွင် အများနားမလည်သော နတ်စကားဖြင့် ပင့်လေ့ရှိ၏ ။

ထိုအချိန်တွင် လူပျိုတစ်ဦးနှင့် အပျိုတစ်ဦးက ပုတီးစေ့တစ်စေ့ သို့မဟုတ် ကြေးပြားလေးထည့် ထားသော ဝါးကျည်တောက်ကို ကိုင်ဆောင်ထားလေ၏ ။

လနတ်သမီး ရောက်လာလျှင် ဝါးကျည်တောက် လှုပ်ရှားလာ၍ ပုတီးစေ့သို့မဟုတ် ကြေးပြား များ၏ လှုပ်ရှားသံကို ကြားရလေ၏ ။

ထိုအခါ ညွှေ့ပရိသတ် အပျို၊ လူပျိုများသည် ခေါင်ရည်နှင့်အရက်များကို သောက်ရင်း အနာဂတ်အရေးများကို ပျော်ရွှင်စွာ မေးမြန်းကြလေ၏ ။

ထိုသို့ မေးမြန်းကြရင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းနှီးချစ်ခင်စွာဖြင့် ချစ်မှုရေးရာများကို တိုင်ပင်ကြ၏ ။

မရန်နော်သည် လနတ်သမီး ပူဇော်ပွဲများသို့ သွားလာလေ့ မရှိပေ။

သူသည် အပျိုလေးများနှင့် ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ခြင်းထက် လေးမြား လက်နက်များကိုသာ ခင် တွယ်လို၏ ။

ဘောက်ရိမ်းသည် မရန်နော်နှင့် ငယ်စဉ်ကပင် ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သဖြင့်

‘လနတ်သမီး ခေါ်ပွဲကို ဖော့နောလုတောင်ယာမှာ လုပ်မှာကွ၊ မင်း မပါရင် မဖြစ်လို့ပါကွာ၊ ဖော့နောလု အစ်ကိုက ငါ့ကို မကြိုက်ဘူးဆိုတာ မင်းသိရဲ့သားနဲ့’

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဘောက်ရိမ်းသည် ဖော့နာကော့ကို ကြိုက်နှစ်သက်နေသူ ဖြစ်၏ ။ မရန်နော်က သက်ပြင်းချ၍

‘ငါ မလိုက်ချင်ဘူးကွာ၊ လနတ်သမီး ပူဇော်ပွဲတွေကို ငါဘယ်တုန်းက လိုက်ဖူးလို့လဲ’

ဟု ငြင်းဆန်လေ၏။ မရန်နော်၏ စကားကြောင့် ဘောက်ရိမ်းက

‘မလိုက်ချင်ပေမဲ့ ဒီတစ်ခါတော့ လိုက်ခဲ့ပါကွာ၊ ဒီနေ့ညမှာ ဖော့နောလု အစ်ကို ဖော့နာဂမ် ဖျက် လိုဖျက်ဆီး လုပ်ရင် ခက်မယ်။ နောက်ပြီးတော့ ငလေန်ဂန်းကလည်း ဖော့နေလုကို အသေရရ၊ အရှင် ရရ လိုချင်နေတော့ လိုက်ခဲ့ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ ဒီနေ့ည လနတ်သမီးပွဲကို လိုက်ရင် မင်းအတွက် မချစ်ဥတွေ အများကြီးရှာပေးမယ်’

ဟု တောင်းပန်နေသဖြင့် မရန်နော်သည ဘောက်ရိမ်းကို သနားသွားပြီး

‘ကဲ… ဒါဆိုရင်လည်း ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ပထမဦးဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ငါလိုက်ခဲ့မယ်ကွာ’

ဟု ပြောလေရာ ဘောက်ရိမ်းက ဝမ်းသာအားရဖြင့်

‘ဟားဟားဟား….. ဒါမှ ငါ့သူငယ်ချင်းကွ၊ လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲကို ရောက်ရင် မင်းအတွက် အပျိုချောလေးတစ်ယောက် ရှာပေးရမယ်’

ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ မရန်နော်က လက်ကာပြ၍

‘ဟေ့ကောင် တော်စမ်း၊ ငါ အပျိုချောတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ ငါ့ဘဝမှာ အပျိုချောတွေထက် သိုင်းပညာလေ့ကျင့်ဖို့၊ သားကောင်များများရဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်’

ဟု ပြောလေရာ ဘောက်ရိမ်းက ရယ်မော၍

‘ဟဲဟဲ ချစ်တဲ့သူ မတွေ့သေးတော့လည်း ပြောထားဦးပေါ့ကွာ၊ ကဲ ဒီနေ့ညတော့ ငါ့နောက် လိုက်ပေးပါဦး၊ မင်းရဲ့အဝတ်အစားတွေ သွားလဲဦးလေ’

ဟု ပြောလေ၏။ မရန်နော်သည် အဝတ်အစားလဲရန်

စိတ်မဝင်စားသဖြင့်

‘မလဲတော့ပါဘူးကွာ၊ ဘယ်အပျိုချောကိုမှ ဟန်ရေးပြဖို့ မလိုတဲ့ငါ့အတွက် အဝတ်အစားမလို ဘူး’

ဟုပြောကာ တောတွင်းသို့ ဝင်၍ မြားပစ်လေ့ကျင့်လေ့ရှိသော ဖျင်ကြမ်းအကျႌနှင့် ဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်၍ ဘောက်ရမ်းနောက်သို့ လိုက်ခဲ့လေ၏ ။ ဘောက်ရိမ်းသည် အနက်ရောင် ထက်အောက် ဆင်တူ ဝတ်ဆင်ကာ သားနားသပ်ယပ်နေ၏ ။

လနတ်သမီးခေါ်ပွဲပြုလုပ်ရာ ဖော့နောလု၏ တောင်ယာသို့ မရန်နော်တို့ ရောက်သောအခါ တောင်ယာ၌ လပြည့်ည၏ အလင်းရောင်ကြောင့် လူပျိုအပျိုများလည်း စုံညီစွာ ရောက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရလေ၏ ။

ဘောက်ရိမ်းနှင့်အတူ မရန်နော် လိုက်ပါလာကြောင်း တွေ့ရသောအခါ ရွာရှိအပျိုများသည် လွန်စွာအံ့ဩဟန်ဖြင့် တီးတိုးပြောဆိုနေကြလေ၏ ။

သူမတို့၏ အမြင်တွင် မရန်နော်သည် မြားပစ်ခြင်းနှင့် သိုင်းပညာလေ့ကျင့်ခြင်းကိုသာ စိတ်ဝင် စားသူဖြစ်ပြီး ချစ်မှုရေးရာများ၌ စိတ်ဝင်စားသူ မဟုတ်ချေ။

တောင်ယာ၏ ပိုင်ရှင် ဖော့နာလုသည် ဘောက်ရိမ်းနှင့်အတူပါလာသော မရန်နော်ကို ကြည့်၍ အံ့ဩဟန်ဖြင့်

‘မရန်နော်ကိုယ်တိုင် လနတ်သမီးပွဲကို လိုက်လာတာ အံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်။ နင်လဲ အပျိုတွေ ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီပေါ့’

ဟုနောက်ပြောင်လေရာ မရန်နော်က ခေါင်းခါယမ်း၍

‘ငါ စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ ငါက ဘောက်ရိမ်းအဖော်ခေါ်လို့ လိုက်လာရတာ ’

ဟု ရှုတင်းတင်းပြောလိုက်လေ၏။ ရွာရှိ အပျိုချောများသည် မုန်းဒူဝါ၏ သား မရန်နော်ကို ကြည့်၍ တီးတိုးရယ်မောကြ၏။

ဖော့နာလု၏ အစ်ကိုသည် ဘောက်ရမ်းကို ညီမဖြစ်သူနှင့်မကြည်ဖြူသော်လည်း မုန်းဒူဝါ၏ သား မရန်နော်ကို အလေးအမြတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ခေါင်ရည်ခွက်ကို လာရောက်ကမ်းပေးလေ၏။

မရန်နော်သည် ခေါင်ရည်သောက်ရင်း တောင်ယာတဲသို့ မျက်လုံးဝေ့ကြည့်လိုက်သောအခါ လူပျိုအုပ်စုများအတွင်း တောက်ပြောင်သောအဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော ငလန်ဂန်းကို တွေ့ရလေ၏။ ငလန်ဂန်းသည် လယ်မြေနှင့်ကျွဲနွားများစွာ ပိုင်သော မိသားစုမှ မွေးဖွားလာသူဖြစ်၏။

ငလန်ဂန်း၏ ဖခင်သည် ရွာတွင် မုန်းဒူဝါကြီးပြီးလျှင် အချမ်းသာဆုံး လယ်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ငလန်ဂန်းသည် မုန်းဒူဝါသား မရန်နော်ကို မြင်သောအခါ ရယ်မော၍

'ဟဲ ဟဲ မရန်နော်တောင် လနတ်သမီးခေါ်ပွဲကို ရောက်လာပါလား။ အင်း ပေါ့လေ။ အချိန်တန် တော့လဲ အချစ်နဲ့ကင်းပြီး ဘယ်သူနေနိုင်မလဲ'

ဟု ပြောဆိုလေရာ မရန်နော်က ငလန်ဂန်းကို မျက်နှာတည်တည်ဖြင့်ကြည့်၍

'ငါ့မှာ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိဘူး။ ဘောက်ရိမ်းအဖော်ခေါ်လို့ လိုက်လာရတာ '

ဟု ပြောလေ၏။

မရန်နော်၏ စကားကြောင့် ငလန်ဂန်းက မျက်နှာရှုံ့မဲ၍

'မရန်နော် မင်းဟာ ဒူဝါသားဖြစ်နေပြီး ဘောက်ရိမ်းလိုကောင်နဲ့

ပေါင်းသင်းနေရသလားကွာ၊ ဘောက်ရိမ်းဟာ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်ပါ။ မင်းနဲ့ အဆင့်အတန်းမတူပါဘူး'

ဟု ပြောလေရာ မရန်နော်သည် လေန်ဂန်း၏ မာန်တက်သော အမူအရာကို မနှစ်မြို့သလို ဖြစ်သွားပြီး

'အဆင့်အတန်းတွေဘာတွေ ငါဂရုမစိုက်ဘူး။ ဒူဝါသားလဲ လူပဲ၊ ဆင်းရဲသား နင်းပြားလဲ လူပဲ၊ လူလူချင်း အဆင့်အတန်းမတူဘူးဆိုတာ မရှိဘူး'

ဟု ပြောလေ၏ ။ လေန်ဂန်းက မရန်နော်စကားကြောင့် ခေါင်းခါယမ်း၍

'ဒီမှာ မရန်နော်။ မင်းတို့လို လူတွေကြောင့် ဘောက်ရိမ်းတို့လိုကောင်တွေ လူပါးဝလာမှာ သေချာတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။ လေန်ဂန်းသည် ကျွဲနွားများစွာကို ပိုင်ဆိုင်သူပီပီ မာန်မာနထောင်လွှားသူ ဖြစ်သဖြင့် ဘောက်ရိမ်းကို ရှေ့မှာထား၍ ရင့်သီးစွာ ပြောဆိုနေလေ၏ ။ ဘောက်ရိမ်းသည် လေန်ဂန်း၏ စကားကြောင့် မဲ့ပြုံးပြုံး၍

'ဟဲဟဲ .... ငါက လူပါးဝတာ အရေးမကြီးဘူး။ မင်းသာ မာန်မာနခေါင်ခိုက်ပြီး ကောင်းကင် နတ်မင်းကြီးရဲ့ ဖင်ကို တက်ဆောင့်မိမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လေန်ဂန်းသည် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားပြီး

'ဟေ့ကောင် မင်း ဘာလူပါးဝတာလဲ၊ သေချင်လို့လား'

ဟု ကြုံးဝါးကာ လက်သီးဆုပ်၍ ရှေ့သို့တိုးလာလေ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာပင် အနီးသို့ ဖော့နာလု ရောက်ရှိလာပြီး

'ဟဲ့.... ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ နင်တို့ ဆူညံဆူညံ လုပ်တာနဲ့ နတ်သမီး ရောက်မလာဘဲ နေဦး မယ်၊ လာ ဘောက်ရိမ်း နင်နဲ့ငါ ကျည်ထောက် ကိုင်ရမယ်'

ဟု ပြောလေရာ ဘောက်ရိမ်းသည် အလွန်သဘောကျသွားလေ၏ ။

သူသည် လနတ်သမီး ခေါ်ပွဲတွင် ဖော့နာလုနှင့်အတူတူ ကျည်ထောက်ကိုင်ရန် ကြံရွယ်ထားသူ မဟုတ်ပါလား။ လေန်ဂန်း သည် ဖော့နာလု၏ အပြုအမူကြောင့် ဘောက်ရိမ်းကို အလွန်မနာလိုဖြစ်သွား၏ ။

သူသည် ဖော့နာလုကို အသေအလဲ ပိုးပန်းနေသူဖြစ်၏ ။ ထို့ကြောင့် မကျေမချမ်းဖြစ်သွားပြီး

'ဖော့နာလု နင်နဲ့ငါ ကျည်ထောက်ကိုင်မယ်လေ၊ ဘောက်ရိမ်းလိုကောင်ကို ကျည်ထောက် မကိုင်ခိုင်းပါနဲ့။ သူနဲ့နင် အဆင့်အတန်းမတူပါဘူး'

ဟု ပြောလေရာ ဖော့နာလုက ခေါင်းခါယမ်း၍

'အဆင့်အတန်းတူတာ၊ မတူတာ ငါ နားမလည်ဘူး၊ ငါ ဘောက်ရိမ်းနဲ့ပဲ ကျည်ထောက်ကိုင်ချင် တယ်'

ဟုပြောလေ၏ ။ ၎င်းတို့၏ အပြန်အလှန်ပြောဆိုသံများကြောင့် လနတ်သမီးခေါ်ပွဲသို့ ရောက်ရှိ လာသော အပျို၊ လူပျိုများသည် အနီးသို့ စုအုံလာပြီး အပျိုတစ်ဦးက

'နင်တို့ကလည်း ငြင်းခုန်မနေပါနဲ့ဟယ်၊ လနတ်သမီး ရောက်မလာဘဲ နေဦးမယ်၊ အေးအေး ချမ်းချမ်းလုပ်စမ်းပါ'

ဟု ဝင်ရောက်ပြောဆိုလေရာ လေန်ဂန်းသည် အပျိုများ၏ ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ဘဲ အံကိုကြိတ်၍ ငြိမ်သက်သွားလေ၏ ။

လေန်ဂန်း၏ တပည့်တပန်းများသည် ၎င်းအား တောင်ယာ၏ တစ်နေရာသို့ခေါ်သွားပြီး တီးတိုး နှစ်သိမ့်ကြလေ၏ ။ ထိုအချိန်တွင် ဘောက်ရိမ်းသည် ဖော့နာလုနှင့်အတူ ကျည်ထောက်ကို ကိုင်နေပြီ ဖြစ်၏ ။

နတ်ဆရာသည် နတ်စကားဖြင့် လနတ်သမီးကို စတင်ပင့်နေလေပြီ။

ခဏကြာလျှင် ဘောက်ရိမ်းနှင့် ဖော့နာလု ကိုင်ထားသော ဝါးကျည်ထောက်သည် တဖြည်း ဖြည်းလှုပ်ခါလာ၏။ ထိုသို့ လှုပ်ခါလာလျှင် လနတ်သမီး ရောက်လာပြီဟု ယုံကြည်ကြ၏။

ထိုအခါ အပျို၊ လူပျိုများသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ဝါးကျည်ထောက်၏ အနီးသို့ ရောက်လာကြ ၏။

ဝါးကျည်ထောက်သည် လှုပ်ခါလာသဖြင့် ကျည်ထောက်အတွင်းရှိ ပုတီးစေ့များ၏ လှုပ်ရှားသံ ကို ကြားရလေ၏။

ထိုအခါ အပျို၊ လူပျိုများသည် ခေါင်ရည်နှင့်အရက်များကို တပျော်တပါး သောက်ရင်း လနတ် သမီးအား ရှေ့ဖြစ်ကိစ္စများကို မေးမြန်းကြလေ၏။

ကချင်လူငယ်တို့၏ ရိုးရာယုံကြည်မှုအရ လနတ်သမီး၏ ဟောကိန်းများသည် မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ကျည်ထောက်ကိုင်ထားသော ဘောက်ရိမ်းသည် လနတ်သမီးကို သူ၏ အချစ်ရေးအား စတင်မေးမြန်းလေ၏။

ဝါးကျည်ထောက်၏ လှုပ်ရှားဟန်ကိုကြည့်ရှု၍ ဟောကိန်းများကို တွက်ဆနိုင်၏။

ဘောက်ရိမ်းသည် ကျည်ထောက်၏ လှုပ်ရှားဟန်ကို ကြည့်၍ ဝမ်းသာအားရအမူအရာဖြင့်

'ဟိုက်.... ငါ့ရဲ့အချစ်ရေး အဆင်ပြေပြီ။ ဒီနေ့ညပဲ ချစ်သူဆီက အဖြေရတော့မယ်'

ဟု ရေရွတ်လိုက်ရာ ငလေန်ဂန်းတို့လူစုမှလွဲ၍ အပျိုလူပျိုများသည် ဝမ်းသာအားရ ကောင်းချီး ပေးကြလေ၏။

ဘောက်ရိမ်းက ဆက်လက်၍ လနတ်သမီးကို မေးမြန်းပြီး

'ငါ့ရဲ့ချစ်သူက အနီးဆုံးမှာ ရှိနေတယ်လို့ လနတ်သမီးက ပြောတယ်'

ဟု ပြောလေရာ ဖော့နာလုသည် ဘောက်ရိမ်းအား ရှက်ကိုးရှက်ကန်းကြည့်ရှုလိုက်လေ၏။

အပျို လူပျိုများသည် ၎င်းတို့စုံတွဲကို သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် နောက်ပြောင်ကျီစယ်ကြလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် အနီးသို့ ဖော့နာလု၏ အစ်ကို ဖောနာဂမ် ဒေါသတကြီးရောက်လာပြီး

'တိတ်ကြစမ်း၊ ဘောက်ရိမ်းလိုကောင်နဲ့ ငါ့ညီမကို မစကြနဲ့၊ ငါ လုံးဝ သဘောမတူဘူး၊ ဟေ့ကောင် ဘောက်ရိမ်း မင်းက ဖဂါတွေ ဘယ်လောက်တင်နိုင်လို့ ငါ့ညီမကို မှန်းရတာ လဲ'

ဟု ကြိမ်းမောင်းလိုက်လေ၏။ ကချင်ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုအရ သားရှင်က သမီးရှင်ဘက်ကို ဖဂါဟု ခေါ်သော လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးအပ်ရလေ၏။ သမီးရှင်သည် ဖဂါလက်ဆောင်ပစ္စည်းများစွာ ပေးသောသူကို သမက်အဖြစ် လက်ခံလိုကြ၏။

ထိုဖဂါများတွင် ကျွဲများ၊ နွားများ၊ ပိုးပုဆိုး၊ မောင်း စသည့် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ပါဝင်၏။

ဘောက်ရိမ်းသည် ယောက်ဖဖြစ်သူ၏ ရင့်သီးသော စကားကြောင့် သက်ပြင်းချ၍

'လောကမှာ ဖဂါတွေက ဒီလောက်တောင် အရေးကြီးနေပြီလား။ အချစ်ဆိုတာ မင်းတို့ ထည့်မစဉ်းစားတော့ဘူးလား'

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဖော့နာဂမ်သည် ဘောက်ရိမ်း၏ စကားကို နားထောင်၍ လက်သီးဆုပ် လိုက်ပြီး

'ဟေ့ကောင် မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ ငါတို့က အချစ်ကို

နားမလည်ဘူး။ ဖဂါကိုပဲ အသိ အမှတ်ပြုတယ်။ ငါတို့ညီမကို ဖဂါများများ တင်နိုင်တဲ့သူကိုပဲ ပေးစားမယ်’

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထိုအခိုက်မှာပင် ငလန်ဂန်းသည် အနီးသို့ရောက်လာပြီး

‘ဟုတ်တယ်၊ ဖဂါမတင်နိုင်တဲ့သူကို လက်ခံစရာမလိုဘူး။ မင်း ထွက်သွားစမ်း’

ဟု ပြောဆိုကာ ဘောက်ရိမ်းအား ဆောင့်တွန်းလိုက်ရာ ဘောက်ရိမ်းလက်ထဲရှိ ဝါးကျည် ထောက်လွတ်ကျကာ လနတ်သမီးပွဲပျက်လေ၏ ။

လနတ်သမီးခေါ်ပွဲကို ရောက်လာသော အပျို လူပျိုများသည် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားလေ၏ ။

ဘောက်ရိမ်းသည် အချစ်အတွက် စွန့်စားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပုံရ၏ ။

ထို့ကြောင့် လက်သီးဆုပ်၍

‘ဒီမှာ ဖဂါမရှိလဲ ချစ်သူကိုရအောင် ကြိုးစားမယ်၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်နေရင် ဖဂါ မလိုဘူး’

ဟု ပြောလေရာ ဖော့နာဂမ်သည် ဘောက်ရိမ်းကို ဒေါသတကြီးကြည့်၍ လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက် လေ၏ ။

ဘောက်ရိမ်းသည် ဖော့နာဂမ်၏ ပြင်းထန်သော လက်သီးကြောင့် မြေပေါ်သို့ လဲကျသွား လေ၏ ။ ဖော့နာလုသည် ဘောက်ရိမ်းလဲကျသွားသောအခါ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဘောက်ရိမ်းအနီးတွင် ဒူး ထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး

‘အို. အစ်ကို ဒီလို မတရားမလုပ်ပါနဲ့၊ ဘောက်ရိမ်းပြောတာ မှန်တယ်။ ကျွန်မ ဖဂါကို မမက်ဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်နေဖို့ လိုတယ်’

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။ ဖော့နာလု၏ စကားကြောင့် ဖောနာဂမ်သည် မျက်စိမျက်နှာပျက် သွားပြီး ဖော့နာဂမ်က ညီမဖြစ်သူကို ဒေါသတကြီး ဆွဲယူလိုက်ပြီး

'နင် ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်ကို ယူရင် တစ်သက်လုံးဆင်းရဲတွင်းနက်သွား မှာပေ့ါဟဲ့'

ဟု အော်ဟစ်ကာ ညီမဖြစ်သူ၏ ပါးကို ဖြန်းခနဲ ချလိုက်လေ၏။ ဘောက်ရိမ်းသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍

'ဖော့နာဂမ် ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့'

ဟု တားဆီးလိုက်ပြန်၏။ ဖော့နာဂမ်သည် ဘောက်ရိမ်း၏ တားဆီးမှုကြောင့် ပိုမို၍ ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲသွားပြီး

'သေပေတော့'

ဟု ကြုံးဝါးကာ ဘောက်ရိမ်းကို လက်သီးဖြင့် ထိုးပြန်၏။ ထိုအခါ လနတ်သမီးခေါ်ပွဲသို့ ရောက် ရှိလာသော အပျို၊ လူပျိုများသည် ဆူညံပွက်သွားလေ၏။

မရန်နော်သည် ဘောက်ရိမ်းကို လက်သီးဖြင့် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက်ထိုးနေသော မော့နာဂမ်ကို ကြည့်၍ တားဆီးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ခေါင်းရည်ကျည်တောက်ကိုချကာ ဖော့နာဂမ်၏ လက်သီးကို ဖမ်းဆွဲလိုက်လေ၏။ ပြီးနောက် သက်ပြင်းချ၍

'ဖော့နာဂမ် မလုပ်ပါနဲ့တော၊ ဘောက်ရိမ်းဟာ မင်းကို အခုအချိန်ထိ လက်တုံ့မပြန်သေးဘူး။ မင်းလွန်နေပြီ'

ဟု တားဆီးလိုက်လေ၏။

ဖော့နာဂမ်သည် ဒူဝါသား မရန်နော်က သူ့ကို တားဆီးနေသဖြင့်

ဆက်လက်၍ မထိုးဝံ့တော့ဘဲ

‘ဒီကောင့် ငါ့ညီမကို စော်ကားနေတာ မရန်နော် မြင်တယ် မဟုတ်လား။ ဘောက်ရိမ်းလို ဆင်းရဲ သားတစ်ယောက်ဟာ ငါ့ညီမနဲ့ပ တူသလား၊ တန်သလား’

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ မရန်နော်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မျက်နှာတွင် သွေးသံရဲရဲဖြစ်နေသော ဘောက်ရိမ်းကိုကြည့်၍

‘ဆင်းရဲသားလဲ လူပဲ၊ လူချမ်းသာလဲ လူပဲ၊ မတူတာ၊ မတန်တာ မရှိပါဘူး။ အရေးကြီးတာက စိတ်ထားကောင်းဖို့ လိုတယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက်ချစ်ဖို့လဲ လိုတယ်’

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖော့နာဂမ်သည် မရန်နော်၏ မျက်နှာကို မကျေမနပ် ကြည့်လိုက်လေ၏ ။

ထိုအခါ လယ်ပိုင်ရှင်သား ငလေန်ဂန်းက မရန်နော်ကို ကြည့်၍

‘ဒီကောင်မှာ ကျွဲတွေ၊ နွားတွေ၊ မရှိဘူး။ အစေအပါးတွေလည်း မရှိဘူး။ ဒီလိုကောင်မျိုးဟာ ဖော့နာလုကို တစ်သက်လုံး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကျွေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။ မရန်နော်က ခေါင်းခါယမ်း၍

‘ဘောက်ရိမ်းမှာ လက်ရှိတယ်၊ ခြေထောက်ရှိတယ်၊ လက်တွေ၊ ခြေထောက်တွေ ကောင်းမွန် နေသရွေ့ ဖော့နာလုကို ကျွေးမွေးထားနိုင်တယ်၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်နေသူတွေမှာ ကျွဲတွေ၊ နွားတွေ မလိုပါဘူး။ လူလူချင်း အဆင့်အတန်းမတူဘူးဆိုပြီး အနိုင်ကျင့်တာ ငါလုံးဝမကြိုက်ဘူး။ မင်းတို့ ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့၊ နောက်ဒီလို အနိုင်ကျင့်ရင် ဘောက်ရိမ်းဘက်က ငါဝင်ပါရလိမ့်မယ်’ဟု ပြောကာ လဲကျနေ သော ဘောက်ရိမ်းကို ဆွဲထူ၍ ထိုနေရာမှ လှည့်ထွက်လာခဲ့လေ၏ ။

ဖော့နာဂမ်နှင့် လယ်ပိုင်ရှင်သား ငလန်ဂန်းသည် မရန်နော်၏ နောက်ကျောကို မကျေမချမ်းဖြင့် ကြည့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဖော့နာလုသည် ဂမ်းနည်းကြေကွဲဟန်ဖြင့် မျက်နှာကို လက်ဖြင့်အုပ်၍ ရှိုက်ငိုနေလေ၏။

××××××